

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/2457/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122411550
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Rošková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6122411550.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 3350/1, 011 31 Žilina, , IČO: 00 321 796, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO:36 715 352, proti povinnému: A. B. C., nar: 15.5.1950, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Jozef Vančo, advokát so sídlom Sládkovičova 8, 034 01 Ružomberok, IČO: 53 200 179, o vymozenie nepeňažného plnenia s príslušenstvom, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Dulinom, so sídlom Exekútorského úradu Ľ. Štúra 12, 071 01 Michalovce, IČO.: 31 311 482, pod sp. zn. 110EX 627/22, (t.j. nástupcom súdneho exekútora JUDr. Peter Matejovie, so sídlom F. XXX/XX, XXX XX G. F.), o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/2457/2022 zo dňa 17. 09. 2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/2457/2022 zo dňa 17.09. 2024 z a m i e t a.

II. Oprávnený m á voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti v sume 88,46 Eur.

odôvodnenie:

1. Uznesením sp. zn. 74Ek/2457/2022 zo dňa 17.09. 2024 vyšší súdny úradník ďalší v poradí návrh na zastavenie exekúcie povinného podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 70,15 Eur, na úhradu ktorých zaviazal povinného v lehote 3 dni od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučným titulom v posudzovanej veci je rozkaz na plnenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 18C/320/2013 zo dňa 05. 02. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01. 04. 2014. Vyšší súdny úradník poukázal na skutočnosť, že sa jedná o ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku, pričom o prvom návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14. 03. 2023 v spojení s uznesením zo dňa 24. 05. 2023. Vyšší súdny úradník uviedol, že povinný v ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 23. 04. 2024 neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, a ktoré mohol uviesť v pôvodnom návrhu na zastavenie exekúcie. Napriek vyššie uvedenému sa vyšší súdny úradník zaoberal námietkou povinného, že exekučný titul je nevykonateľný, pretože tohto času sa na predmetnom pozemku nenachádzajú žiadne hnutelné veci vo vlastníctve povinného resp. iných osôb, a na pozemku sa nachádzajú len nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného, pričom exekučný titul neznie na odstránenie. Vyšší súdny úradník poukázal na to, že oprávnený disponuje vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Ďalej uviedol, že povinný nemôže argumentovať zásahom do jeho vlastníckeho práva za situácie, keď existencia tenisového kurtu predstavuje zásah do vlastníckeho práva oprávneného, ktoré je náležite možné preukázať lustráciou v katastri nehnuteľností. Povinnému bola uložená povinnosť tento tenisový areál odstrániť z pozemku povinného tým, že má vypratať daný pozemok. Vypratanie

pozemku v súlade s exekučným titulom je potrebné v kontexte prebiehajúcej exekúcie vykladať v tom zmysle, že povinný má zabezpečiť všetky potrebné úkony smerujúce k odstráneniu tenisového areálu tak, aby došlo k ukončeniu využívania pozemku povinným a reálne umožniť užívanie tohto pozemku vlastníkovi - oprávnenému. Pokiaľ povinný tvrdí, že odstránenie je „reálne nevykonateľné“, tak mal o tejto skutočnosti súdu poskytnúť náležité dôkazné prostriedky. Povinný nijakým spôsobom nepreukázal súdu dôvodnosť ním tvrdenej „reálnej nevykonateľnosti“. To, že dôjde ako povinný uviedol k „zničeniu“ jeho majetku nemožno považovať za „reálnu nevykonateľnosť“, keďže ide o súdom uloženú povinnosť. Ďalej uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu a ktoré mal uplatniť v základnom konaní, pričom exekučný súd je viazaný obsahom exekučného titulu a nie je oprávnený nahrádzať činnosť súdu v základnom konaní. Vzhľadom na uvedené vyšší súdny úradník dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Povinný podal sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 74EK/2457/2022 zo dňa 17. 09. 2024, v ktorej v prvom rade poukázal na predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24. 05. 2023, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 14. 03. 2023. Zdôraznil, že v tomto uznesení sudca na strane 8, 23. bod, posledná veta konštatoval, resp. upozornil exekútora, že pokiaľ exekučný titul neznie na odstránenie stavby, exekútor si je toho určite dobre vedomý a tomu prispôbi svoje kroky. Podľa názoru povinného vyšší súdny úradník tento právny názor sudcu nerešpektoval. Povinný ďalej namietal, že vyšší súdny úradník sa v odôvodnení napadnutého uznesenia v podstate obmedzil na zopakovanie argumentácie z predchádzajúceho rozhodnutia zo dňa 14. 03. 2023, bez toho, aby sa dostatočne vysporiadal s jeho aktuálnymi námietkami. Povinný uviedol, že exekučný titul mu ukladá výlučne povinnosť vypratať pozemok, nie odstrániť stavbu, konkrétne tenisový areál. Zdôraznil, že podľa judikatúry a zákona vypratanie nehnuteľnosti znamená odstránenie hnutelých vecí, nie zásah do stavieb ako nehnuteľnosti. Podľa povinného je zjavné, že tenisový areál je nehnuteľnosťou aj s poukazom na listiny, ktoré priložil k návrhu na zastavenie exekúcie: znalecké posudky, stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie. Povinný poukázal aj na samotnú žalobu podanú oprávneným v základnom konaní podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá smerovala len k vyprataniu pozemku po skončení nájomného vzťahu. Poukázal aj na ustanovenia § 181, § 182 a § 183 Exekučného poriadku. Povinný opakovane zdôraznil, že na predmetnom pozemku sa nenachádzajú žiadne hnutelne veci a nachádza sa tam výlučne tenisový areál, ktorý je podľa neho samostatnou stavbou – teda nehnuteľnosťou. Uviedol, že stavba bola riadne povolená a skolaudovaná, čo dokladoval znaleckými posudkami, stavebným povolením a kolaudačným rozhodnutím. Povinný mal za to, že výkon exekúcie, podľa predstavy vyjadrenej súdom v napadnutom uznesení by bol ako taký, aj ústavne nekonformný a to najmä s poukazom na článok 20 ods. 1 a ods. 3 Ústavy SR, t.j. porušilo by sa jeho vlastnícke právo vlastníť majetok a pripustilo by sa zneužitie vlastníctva pozemku zo strany oprávneného na jeho škodu. Podľa povinného nemožno vypratať pozemok, takým spôsobom, aby došlo znehodnoteniu stavby, ktorá nie je ani nelegálna ani neoprávnená. Povinný predložil ako dôkazy: znalecký posudok vypracovaný A. F. H. zo dňa 26. 10. 2011, print screen stránky ministerstva spravodlivosti o vytyčení pojednávania na deň 28. 10. 2024 vo veci usporiadania vzťahov medzi vlastníkom nehnuteľnosti na Okresnom súde Žilina sp. zn. 17C/49/2023.

3. Povinný podaním doručeným súdu dňa 05. 11. 2024 doplnil svoju sťažnosť o ďalšie skutkové tvrdenia, právnu argumentáciu a listinné dôkazy, ktorými sa snažil preukázať charakter tenisového areálu ako samostatnej nehnuteľnosti a z toho vyplývajúcu nevykonateľnosť exekučného titulu. Povinný poukázal na § 119 ods. 1, 2, § 120 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, taktiež na § 43 a 43a písm. 0, Stavebného zákona. Okrem toho predložil súdu uznesenie mestského zastupiteľstva Martin č. 42/2017, kde sa rieši v podstate totožná situácia ako v prípade povinného a oprávneného v tomto exekučnom konaní, kde mesto Martin odkupuje nehnuteľnosť - stavby tenisový areál od majiteľa inej osoby, ako aj verejnú vyhlášku mesta Prievidza o začatí územného konania, umiestnení stavby tenisových kurtov. Na podporu svojho tvrdenia poukázal aj na rozsudok NS ČR 1Odon/23/1997 a rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky II.ÚS 78/98 zo dňa 14. 06. 2000. Zároveň zdôraznil, že predmetný tenisový areál je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov A. B. C. a I. C., pričom exekučný titul ukladá povinnosť len jemu. Zdôraznil, že oprávnený nikdy neuplatňoval žiadne nároky voči jeho manželke, ktorá je taktiež vlastníčkou stavby a preto podľa jeho názoru exekútor nemá oprávnenie zasahovať do tejto nehnuteľnosti ani do práv tretej osoby. Na podporu svojich tvrdení, poukázal aj na zápisnicu z pojednávania Okresného súdu Žilina vo veci 17C/49/2023, z ktorého podľa neho vyplýva, že medzi stranami nebolo sporné, že na predmetnom pozemku sa nachádzajú stavby vybudované za účelom

prevádzky tenisového areálu, ktoré sú vo vlastníctve manželov C.. Zároveň zdôraznil, že nejde o dočasnú stavbu, ale o stavbu trvalého charakteru, pričom existovala dohoda, že v prípade neobnovenia nájomného vzťahu dôjde k jej odkúpeniu mestom. Povinný taktiež poukázal na znalecký posudok číslo 21/2011 vyhotovený A. F. H. zo dňa 26. 10. 2012, ktorým bola stanovená hodnota tenisového areálu, pričom jeho súčasťou je aj stavebné povolenie.

4. Oprávnený sa vyjadril k sťažnosti povinného a v celom rozsahu sa stotožnil s napadnutým uznesením vyššieho súdneho úradníka, ktoré považuje za správne. Oprávnený v prvom rade uviedol, že dôvody uvádzané v sťažnosti mal povinný uplatňovať v rámci civilného konania a súd by sa nimi zaoberal, avšak povinný v civilnom konaní žiadnym spôsobom nerozporoval podanú žalobu, v konaní bol nečinný, pričom exekučný súd nie je oprávnený v rámci exekučného konania preskúmavať skutkový a právny stav, na základe ktorého došlo k vydaniu exekučného titulu, ktorým je v tomto prípade Rozkaz na plnenie sp. zn. 18C/320/2013-14 zo dňa 05. 02. 2014. Exekučné konanie totižto nie je inštančným prostriedkom, prostredníctvom ktorého je možné zasahovať do právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, keďže v rámci exekúcie platí, že exekučný súd nie je oprávnený zasahovať do materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Odhliadnuc od vyššie uvedeného je však oprávnený toho názoru, že exekučný titul, na základe ktorého sa vedie exekučné konanie je možný a vykonateľný, nakoľko pozemok patriaci oprávnenému je možné vypratať. To, že dôjde ako povinný uviedol k „zničeniu“ jeho majetku nemožno považovať za „reálnu nevykonateľnosť“, keďže ide o súdom uloženú povinnosť. Možnú „nevykonateľnosť“ možno rozumieť v kontexte rozsahu prác potrebných na vykonanie vypratania pozemku, avšak nepredstavuje takú náročnosť, ktorá hraničí s nemožnosťou. Podstatou exekučného titulu je ochrana vlastníckeho práva oprávneného, ktorú oprávnený dosiahol tým, že súd vydal predmetný exekučný titul. Vedenou exekúciou voči povinnému sa oprávnený domáha ochrany svojho vlastníckeho práva v podobe núteného vymoženía z dôvodu, že povinný dobrovoľne nesplnil súdom uloženú povinnosť. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený navrhol zamietnuť sťažnosť povinného ako nedôvodnú a uplatnil si zároveň tiež právo na náhradu trov konania za toto vyjadrenie k sťažnosti povinného zo dňa 02.10.2024.

5. Podaním doručeným súdu dňa 27. 05. 2025 povinný doplnil sťažnosť a poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 617/2015, z ktorého vyplýva, že na podklade exekučného titulu, ktorý neukladá odstránenie stavby, nie je možné takúto stavbu v exekučnom konaní odstraňovať. Na základe uvedeného povinný opätovne zdôraznil, že exekučný titul je materiálne nevykonateľný, keďže neukladá odstránenie stavby, pričom vypratanie pozemku bez zásahu do tejto stavby nie je možné realizovať. Zároveň poukázal na to, že prípadný zásah do tenisového areálu by predstavoval neprimeraný zásah do jeho vlastníckeho práva, ako aj do vlastníckeho práva jeho manželky. Z uvedených dôvodov zotrval na svojom návrhu, aby súd exekúciu zastavil.

6. Povinný podaním zo dňa 15. 05. 2025 doručil súdu kolaudačné rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia, Na priekope 3, Žilina č. 2/1148/92 zo dňa 20. 05. 1992.

7. Povinný podaním zo dňa 13. 06. 2025 doručil súdu Zmluvu o užívaní pozemku č. 5/Pr/91 uzatvorenú medzi oprávneným a povinným a jeho manželkou zo dňa 08. 08. 1991 a nájomnú zmluvu č. 109/právne/2013 podľa § 663 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník uzatvorená medzi oprávneným a povinným zo dňa 10. 04. 2013. Okrem toho doručil súdu nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II.ÚS 78/98 zo dňa 14. 6. 2000, N 89/18 SbNU 261, Restituce sportovního areálu (Tyršovo hřiště).

8. Súd si za účelom preverenia tvrdení povinného, podľa ktorých sa na predmetnom pozemku nenachádzajú žiadne hnutelné veci a nachádza sa na ňom výlučne nehnuteľnosť, vyžiadal od súdneho exekútora správu o stave exekúcie, a to žiadosťou zo dňa 12. 01. 2026. Súdny exekútor podaním zo dňa 22. 01. 2026 predložil súdu správu o stave exekučného konania spolu so zoznamom úhrad a spôsobom ich zúčtovania. Zo správy vyplynulo, že ku dňu jej podania boli vymožené finančné prostriedky pre oprávneného celkovo vo výške 900,08 Eur, pričom všetky vymožené finančné prostriedky boli odvedené oprávnenému, resp. jeho právnomu zástupcovi najneskôr do piatich pracovných dní. Pokiaľ ide o výkon exekúcie nepeňažnej povinnosti, súdny exekútor uviedol, že dňa 25. 10. 2024 bola vykonaná exekúcia vypratáním. Hnutelné veci povinného, ktoré si povinný neprevzal, sa súdny exekútor pokúsil speňažiť v ponukovom konaní zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 219/2024 pod číslami X069781 a X069782, pričom toto konanie bolo neúspešné. Následne boli tieto hnutelné veci prevzaté oprávneným.

9. Vzhľadom na obsah vyššie uvedenej správy súdneho exekútora súd výzvou zo dňa 26. 01. 2026 vyzval súdneho exekútora, aby oznámil, či v danom prípade nie sú splnené podmienky na ukončenie exekúcie iným spôsobom, ako jej zastavením podľa § 61o Exekučného poriadku, a to so zreteľom na skutočnosť, že exekúcia bola podľa jeho vyjadrenia vykonaná vypratáním a že časť peňažného plnenia už bola vymožená. Keďže súdny exekútor na uvedenú výzvu nereagoval, súd ho opätovne vyzval výzvou

zo dňa 18. 02. 2026, pričom ho zároveň upozornil na ustanovenie § 32 Exekučného poriadku, upravujúce dopytovacie oprávnenie súdu voči súdnemu exekútorovi, ktorého účelom je kontrola zákonnosti a bezprietrahovosti postupu exekútora. Súd zároveň poukázal na to, že po splnení zákonných podmienok má postup súdneho exekútora smerovať k vydaniu upovedomenia o ukončení exekúcie podľa § 61o Exekučného poriadku.

10. Na túto výzvu súdny exekútor reagoval podaním zo dňa 25. 02. 2026, v ktorom uviedol, že v predmetnom konaní síce došlo k vykonaniu exekúcie vypratáním nehnuteľnosti, avšak doposiaľ nedošlo k úhrade nákladov spojených s vypratáním ani k úhrade zvyšku trov exekúcie. Z tohto dôvodu bude exekučné konanie pokračovať až do úplného vymoženia uvedených finančných prostriedkov. Súd následne výzvou zo dňa 04. 03. 2026 vyzval súdneho exekútora, aby konkretizoval výšku nákladov spojených s vypratáním a výšku zvyšku trov exekúcie. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval podaním zo dňa 11. 03. 2026, v ktorom uviedol, že celková peňažná časť exekúcie predstavovala sumu 8.095,86 Eur, pričom po čiastočných úhradách zostáva aktuálny nedoplatok vo výške 6.696,82 Eur. Zároveň predložil faktúru dodávateľa za realizáciu nepeňažnej povinnosti - vypratania, rozpis vykonaných prác a prehľad prijatých úhrad.

11. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú

13. Podľa § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. Podľa § 250 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

16. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

17. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok. 361k ods. 2evyjadril. ť, že návrh ebola zrušená. I vykonateľnosť plnenie, pretože vo výške 72,- Eur do 3 dní od právoplatnosti

18. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

19. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

20. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, keď ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

21. V prvom rade je potrebné uviesť, že povinný môže v priebehu exekučného konania podať viacero návrhov na zastavenie exekúcie, dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku však musí uplatniť včas, nakoľko pri návrhu na zastavenie exekúcie sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada, ktorej podstatou je, že určité (spravidla procesné) úkony sa musia všetky skoncentrovať v určitom štádiu konania. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom,

musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty okrem prípadu, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu nemôže prihliadnuť, t.j. návrh povinného na zastavenie exekúcie je teda v tejto časti právne neúčinný. Ak teda povinný uvedie relevantné tvrdenia alebo dôkazné návrhy oneskorene, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii.

22. Napriek uvedenému sa sudca, v záujme úplného a preskúmateľného odôvodnenia, zaoberal aj nosnou námietkou povinného, podľa ktorej je exekučný titul materiálne nevykonateľný, pretože mu ukladá len povinnosť vypratáť pozemok, nie odstrániť stavbu, a na pozemku sa podľa jeho tvrdenia nenachádzajú žiadne hnutelné veci. Ani táto námietka povinného nie je dôvodná. Sudca poukazuje na to, že exekučným titulom v tomto exekučnom konaní je rozkaz na plnenie zo dňa 05. 02. 2014, sp. zn. 18C/320/2013-14, vydaný Okresným súdom Žilina (ďalej len „exekučný titul“), na základe ktorého vznikla povinnému povinnosť vypratáť pozemok parc. č. KN-C 7896/1, k. ú. E., zastavané plochy a nádvoria v časti o výmere 10 433 m², vyčlenenej geometrickým plánom č. 3/91, mapový list 6-7/14, vyhotoveným dňa 22. 05. 1991 a odovzdať ho oprávnenému (výrok I.) a povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu súdneho poplatku v sume 99,50 Eur (výrok II.). Sudca považuje za potrebné uviesť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu ani opätovne posudzovať skutkové a právne otázky, ktoré mali byť predmetom obrany povinného v základnom konaní. Exekučný súd však je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či sú splnené zákonné predpoklady na vedenie exekúcie, vrátane otázky, či exekučný titul je formálne a materiálne vykonateľný. V tejto súvislosti treba uviesť, že materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného, povinného, ich presnú a jednoznačnú identifikáciu a tiež presné vymedzenie vymáhaného nároku a jeho rozsahu; z exekučného titulu musí byť zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť (porovnaj rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo 95/2010 a sp. zn. 3MOboer/1/2015 z 30. 03. 2016). Jednou zo základných náležitostí materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je, aby v ňom bol vymedzený rozsah a obsah povinností, ku splneniu ktorých má byť exekúcia nariadená. Je tomu tak preto, aby vykonávací orgán vedel, čo vlastne má byť vynútené a aby nemusel až v priebehu vykonávacieho konania zisťovať, čo je obsahom uloženej povinnosti. Exekučný súd je oprávnený posúdiť, či rozhodnutie, ktoré sa má vykonať, ukladá povinnosti, ktoré možno vykonať, či je táto povinnosť konkretizovaná dostatočne a pod. Obsah rozhodnutia súd vyslovuje vo výroku rozhodnutia a len výrok rozhodnutia je záväzný. Splnenie predpokladov materiálnej vykonateľnosti musí preto vyplývať z výroku rozhodnutia, ktorý však je možné a v prípade potreby dokonca nutné vykladať v súvislosti so záhlavím rozhodnutia (predovšetkým ohľadne presnej individualizácie oprávneného a povinného) alebo odôvodnením, pokiaľ to obsah výroku bližšie ozrejmuje a je možné za ich pomoci odstrániť prípadné pochybnosti o povinnosti, ktorá sa má splniť (porovnaj znesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 3386/2006 zo dňa 24. 04. 2008). Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie exekúcie je tak, aby práva a im zodpovedajúce povinnosti boli vo vykonávanom rozhodnutí alebo inom titule určené presným, určitým a predovšetkým nepochybným spôsobom. Požiadavka na určitosť a presnosť výroku exekučného titulu je odôvodnená aj tým, aby bolo možné posúdiť, či a kedy došlo k splneniu uloženej povinnosti. Treba pripustiť, že v prípade nepresných, neurčitých alebo nezrozumiteľných výrokov je možné tieto vady odstrániť výkladom s prihliadnutím k povahe uloženej povinnosti, k odôvodneniu exekučného titulu alebo k spôsobu vykonania exekúcie. Nepripustným pre exekučný súd však je, aby výrok exekučného titulu akokoľvek dopĺňal, či opravoval. Exekučný súd je totiž výrokom vykonateľného exekučného titulu viazaný. Vzhľadom na vyššie uvedené sa, exekučný súd vecne zaoberal námietkou materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu.

23. V danej veci exekučný titul ukladá povinnému povinnosť vypratáť konkrétne označený pozemok, teda je nepochybné, že výrok exekučného titulu je určitý, presný a zrozumiteľný, pričom z neho jednoznačne vyplýva, aká povinnosť bola povinnému uložená a v akom rozsahu ju má splniť. Exekučný titul znie na vypratanie nehnuteľnosti a nie na odstránenie stavby v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, však nemožno skonštatovať, že exekúcia je z uvedeného dôvodu nevykonateľná. Samotná skutočnosť, že povinný nesúhlasí s rozsahom povinnosti uloženej exekučným titulom alebo tvrdí, že výkon exekúcie môže mať dopad na jeho vlastnícke právo podľa článku 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne jeho manželky ako tretej osoby, ešte sama osebe nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie. Na zastavenie exekúcie by bolo potrebné preukázať, že exekučný titul nemožno vykonať alebo, že nastal iný zákonný dôvod podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Takáto situácia

v danej veci preukázaná nebola. Ak by sa konkrétny postup exekútora pri výkone exekúcie dotkol práv tretej osoby nad zákonom prípustný rámec, dotknutá osoba má na ochranu svojich práv k dispozícii osobitné právne prostriedky. To však samo osebe neznamená, že exekúcia ako taká je nevykonateľná. 24. Pokiaľ ide o námietku povinného týkajúcu sa charakteru tenisového areálu ako stavby, súd pripúšťa, že na základe zákonných ustanovení, predložených listín, ako aj judikatúry tenisový areál spĺňa atribút „stavby“. Táto skutočnosť však sama osebe neznamená, že exekučný titul je nevykonateľný. Táto námietka môže byť relevantná z hľadiska posúdenia rozsahu oprávnení súdneho exekútora pri výkone exekúcie alebo pri ochrane práv povinného a tretích osôb, avšak nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

25. Sudca považuje za potrebné uviesť, že zo správy súdneho exekútora zo dňa 22. 01. 2026 má preukázané, že dňa 25. 10. 2024 bola nepeňažná časť exekúcie – vypratanie nehnuteľnosti reálne vykonaná. Zo správy zároveň vyplynulo, že pri výkone exekúcie boli zistené aj hnutelné veci povinného, s ktorými bolo následne naložené zákonným spôsobom. Toto skutkové zistenie priamo vyvracia nosnú argumentáciu povinného, podľa ktorej exekučný titul nebolo možné vykonať. Skutočnosť, že podľa správy súdneho exekútora bola nepeňažná časť exekúcie vykonaná, predstavuje podpornú skutkovú okolnosť, ktorá korešponduje so záverom súdu o materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Okrem toho sudca konštatuje že ku dňu rozhodovania o sťažnosti sú predmetom exekúcie už len náklady spojené s vyprataním nehnuteľnosti a zvyšok trov exekúcie.

26. Vo vzťahu k prípadným ďalším námietkam povinného súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

27. Záverom, sudca ešte uvádza, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010).

28. Vzhľadom na uvedené sudca konštatuje, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offico nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. S poukazom na všetko uvedené je nutné považovať nariadenú exekúciu za dôvodnú, pretože povinný nepreukázal, že by po vzniku exekučného titulu došlo k zániku vymáhaného nároku, zrušeniu exekučného titulu alebo že by existovali iné skutočnosti, ktoré by jeho vymáhateľnosti bránili. Keďže nebol zistený žiadny dôvod na zastavenie exekúcie, súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/2457/2022 zo dňa 17. 09. 2024 ako nedôvodnú zamietol.

29. O trovách tohto sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže sudca sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti priznal oprávnenému ako úspešnej strane, nakoľko si nárok na náhradu trov uplatnil vo vyjadrení k podanej sťažnosti. Pokiaľ ide o ich výšku, súd oprávnenému priznal náhradu trov v sume 88,46 Eur spočívajúcu v odmene za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 24. 03. 2025 vo výške 57,08 Eur, k tomu prislúchajúci režijný paušál za rok 2025 vo výške 14,84 Eur; to všetko v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 písm. c) a ods. 5, § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z .z. v platnom znení. Nakoľko je právny zástupca oprávneného platiteľom DPH, k celkovej sume súd pripočítal 23 % sadzbu DPH podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z .z. v platnom znení . Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávneného vymáhané

po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§202 ods. 4 Exekučného poriadku).